

Staat uw oog op scherp?

Door Paul David Washer

📖 *“Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest ze verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; maar vergadert u schatten in de hemel, waar ze nog mot nog roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen; maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn! Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den ander verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.” (Mat. 6:19-24)*

Bovenstaande is één van de belangrijkste gedeelten in de Schrift met betrekking tot de prioriteiten en opdrachten van de christen. Volgens dit Schriftgedeelte moet de christen constant waakzaam zijn om niet af te dwalen van eeuwige prioriteiten. We staan altijd voor twee keuzen. De ene keus biedt onmiddellijke beloningen die tijdelijk en misleidend zijn. De andere is een smalle weg die ons alles zou kunnen kosten, maar de beloningen zijn eeuwig en het gaat zelfs boven de menselijke taal van de Schriften uit om die te kunnen beschrijven.

Gods Schat

Als we weten wat door God op het hoogst gewaardeerd wordt, dan zullen we weten wat door ons op het hoogst gewaardeerd dient te worden -Gods schat *en* de onze dient een en dezelfde te zijn. Dit in het bijzonder maakte het leven van Jezus zo verschillend van het leven van ieder ander mens. Hij begeerde alleen wat Zijn Vader begeerde. Moge God ons de genade geven om hetzelfde te doen.

Wat is het dat God op het hoogst begeert? Alleen al door vluchtig lezen van de Schriften ontdekken we al gauw dat Gods glorie Zijn eigen prioriteit is. Hij begeert dat ieder aspect van Zijn wezen, eigenschappen en werken bekend gemaakt worden aan de schepping en dat alle lof en eer alleen aan Hem worden toegeschreven.

Overweeg de volgende Schriftgedeelten:

📖 *“Maar van den opgang der zon tot haar ondergang, zal Mijn Naam groot zijn onder de heidenen.” (Mal. 1:11a)*

📖 *“Gij dan bidt aldus; Onze Vader die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.” (Mat. 6: 9-10)*

Het is Gods grote verlangen of begeerte dat Zijn Naam op het hoogst geschat wordt onder de volkeren en onder alle schepselen in de hemel en op de aarde. Op het eerste gezicht lijkt dit egocentrisch, maar eerste indrukken zijn vaak erg misleidend. Dat God Zijn glorie zoekt boven alles, is het grootste bewijs van Zijn liefde.

De diepte van iemands liefde wordt vaak betoond door de gift die hij of zij geeft. Als iemand u een takje geeft of een kiezelsteentje zou dat geen overstelpend bewijs van liefde zijn. Je zou je niet haasten om dat aan de media te melden of je vrienden bij elkaar te roepen om hun te vertellen van de grote liefde die je is betoond. Het zou niet iets zijn dat je je leven lang zult herinneren, nog veel

minder dat je het je leven lang aan het hart zou koesteren. Als iemand je echter zijn *leven* zou geven om je in het leven te bewaren, zou zo'n reactie *wel* gerechtvaardigd zijn. Het zou een verhaal zijn, waard om aandacht van de media te trekken en je vrienden zouden er hoogstwaarschijnlijk alles van willen weten.

Je zou zo'n onbaatzuchtige daad van liefde je leven lang koesteren. Dus de grootte van iemands liefde wordt vaak bewezen door de waarde van iemands geschenk.

Nu moeten we onszelf de volgende vraag stellen: "Wat is het grootste geschenk dat God ooit zou kunnen geven?" Het is niet: voorspoed, gezondheid, of zelfs de hemel. *Hijzelf* is het grootste geschenk. Het meest liefdevolle dat God kan doen voor Zijn schepselen is om zo te werken dat Hij de volheid van Zijn glorie aan hen openbaart of laat blijken -om Zichzelf centraal te stellen en alle schepselen roept om hun ogen en harten te richten op Hem. Vooral om deze reden, wanneer God doet wat Hij doet voor Zijn eigen eer, is dat de grootste blijk van Zijn liefde aan de mens.

Het tegenovergestelde is evenredig waar. De meest armoedige en beklagenswaardige van alle mensen zijn diegenen die God niet kennen, die zich niets bewust zijn van Zijn glorie en zijn afgesneden van Zijn waarheid. De Schriften verklaren dat God (een besef van) eeuwigheid heeft gelegd in de harten van mensen (Prediker 3: 11). Dit eeuwige aspect van het hart kan alleen gevuld worden door het eeuwige. De mens mag zijn hart vullen met roem, rijkdom, macht en de lusten die deze wereld te bieden heeft, maar het zal nog steeds leeg zijn. Eeuwigheid kan niet opgevuld worden met het tijdelijke, noch kan het oneindige verzadigd worden door het eindige. Het hart van de mens was gemaakt voor de volheid van Gods glorie. Apart hiervan is de mens naakt, ellendig en leeg.

Samenvattend, Gods schat, Zijn grootste verlangen en doel is dat Zijn Naam grootgemaakt wordt onder de volkeren, dat Zijn Naam worde geheiligd, dat Zijn Koninkrijk kome en dat Zijn wil geschiede! Echter, wij moeten ons afvragen: "Is dit ook *ons* grootste doel en verlangen?"

We liggen vaak 's nachts wakker en zijn bezorgd over zoveel dingen. We piekeren en bekommeren ons om zoveel zaken. We verlangen dingen hartstochtelijk, fanatiek, zelfs tot het een obsessie wordt: huizen en grond, banen en promoties, naam en faam, wat we nodig hebben, wat we missen en ontelbare andere dingen. Maar wanneer was de laatste keer dat we een slapeloze nacht hadden vanwege onze bezorgdheid over de volkeren die het evangelie nog nooit hebben gehoord? Wanneer was de laatste keer dat ons hart gebroken was over het feit dat er op zoveel plaatsten in de wereld Gods naam niet wordt geheiligd, dat Zijn Koninkrijk maar zo traag gestalte krijgt en dat Zijn wil niet bovenal in het hart van de mens leeft? We zwoegen en zweten over zoveel zaken, maar schenken we ooit enige aandacht aan datgene waar God het meeste aan denkt?

Christus' Waarschuwing

 "Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest ze verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen."

In dit vers roept Jezus Zijn discipelen op tot een radicale beslissing om zich te bekeren van hun aardse bezittingen en hun harten te keren naar God en Zijn Koninkrijk. Hoewel de Schriften goed noch kwaad spreken over rijkdom, zij waarschuwen ons dat het begeren van rijkdom een groot kwaad is (1 Tim. 6:10) en dat het zoeken naar en vergaren van rijkdom ons alleen maar zal leiden tot verlies en schaamte op de dag des oordeels (Jakobus 5:2-3).

Ondanks de voortdurende waarschuwingen in de Schrift lijkt het erop dat het begeren van rijkdom de grootste concurrent is voor het hart van de mens. Het is ironisch dat, hoewel de meeste mensen de meeste tijd besteden aan het “vergaderen van schatten”, er maar weinigen zijn die ooit werkelijk “schaten bezitten”. En die enkelingen die zich werkelijk die rijkdom hier op aarde hebben weten te vergaderen, er al gauw niet tevreden mee zijn als ze het eindelijk bereikt hebben. Is het niet dwaas om de eeuwige gaven van God te verruilen voor aardse schatten die we maar zelden weten de verkrijgen en, als we ze soms weten te vergaderen, we er al snel moe van raken?

Noem *een* ding op deze aarde dat fel wordt begeerd door mensen en we kunnen al gauw hun echte waarde schatten door een eenvoudige vraag te stellen: “Is het eeuwig?” Zo ja, dan is het waard om het te verkrijgen, zelfs ten koste van alle andere dingen. Zo niet, de waarde ervan is gelijk aan “stof”, waarin het zal terugkeren. Om ernaar te streven is een zielige verspilling van het menselijk leven en een dwaze onderneming.

Christus' Vermaning

 “Maar vergadert u schatten in de hemel, waar ze nog mot nog roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen.”

De Schriften spreken zich niet uit niet tegen rijkdom of het verkrijgen van rijkdom, maar ze spreken zich wel uit tegen dwaze verspilling van het leven dat God ons heeft gegeven in ijdel zoeken naar dingen die geen eeuwigheidswaarde hebben en nooit het eeuwige verlangen kunnen vullen in het hart dat is geschapen voor de eeuwigheid. In Jesaja 55 vers 2 schudt de Schrift het hoofd in verbijstering naar mensen die zoeken naar het tijdelijke ten koste van het eeuwige:

 “Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan?”

Niets, behalve de persoon en de wil van God kan een mens vullen. De enige schat die waard is om te bezitten is die eeuwig is en van God komt. Zulk een schat wordt alleen gevonden door Zijn wil te doen, naar Zijn eer te leven en het zoeken van Zijn Koninkrijk. Heeft God ons niet beloofd om voor ons te zorgen? Heeft Hij niet beloofd te geven al wat we nodig hebben? Heeft Hijzelf niet bewezen in staat te zijn en welwillend om Zijn kinderen te overladen met Zijn zegen en hen niet *een* goed ding te zullen weerhouden?

Waarom stellen we dan aards streven boven het volgen van God en Gods streven? Onze enige plicht is ook ons enig middel van waarachtig leven, van een overvloedig en verzadigd leven -“Zoekt eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid” (Matt.6:33). Hemel en aarde zullen voorbijgaan, de minderwaardige producten van deze wereld, zoals hooi, hout en stoppels zullen verteren in het vuur (1 Kor. 3:12-15). Maar de man die de wil van God doet, zal voor altijd blijven en zijn werken zullen staan tot in der eeuwigheid (1 Joh. 2:17). Er zal geen spijt zijn in de hemel vanwege het “teveel” geleefd hebben voor het Koninkrijk van God maar we kunnen ervan verzekerd zijn dat we het zullen betreuren dat het maar “zo weinig” was.

De Onbetwistbare Waarheid

 “Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn”.

We worden zo vaak in de Schrift geconfronteerd door verklaringen die onze harten openleggen en de waarheid onthullen over onze aard en verlangens. Het vers hierboven is een van die verklaringen. Ondanks hoe vaak of hoe krachtig wij belijden dat God en Zijn Koninkrijk ons grootste begeren is, de ware begeerte van ons leven kan onthuld worden door de kleinste en

simpelste van alle vragen: “Waar is ons hart?” Wat houdt onze gedachten boven alles bezig? Waar verlangen we naar? Kunnen we in waarheid zeggen dat God en Zijn Koninkrijk onze passie is?

Wat als een vreemdeling, die niet weet van onze Christelijke belijdenis, ons leven beschouwt en onze gedachten leest? Zou hij ervan overtuigd zijn dat God en Zijn Koninkrijk onze twee grootste prioriteiten zijn? Zou hij ons bijna constant horen praten over de genade van God en de voortgang van Zijn Koninkrijk? Zou hij ons vurig horen bidden voor de volkeren waar het evangelie nog niet is gebracht? Zou hij zien dat een slapeloze nacht ons voorbij gaat omdat Gods Naam niet hoog geacht wordt onder alle volkeren, omdat Zijn Koninkrijk nog niet de gehele aarde omvat, of omdat Zijn wil niet wordt gehoorzaamd of zelfs maar bekend is bij de meerderheid van de mensen?

Als de meesten eerlijk waren, dan zouden we moeten toegeven dat hij ons zou horen praten over huizen en grond, auto's en (speel-)goed, vrijetijdsbesteding en hobby's. Hij zou zien dat wereldse zorgen, gebrek en vermaak onze obsessies zijn. Hij zou maar weinig horen over God in onze dagelijkse gesprekken, zou maar weinig activiteit zien met betrekking tot de voortgang van het Koninkrijk en zou denken dat het belachelijk is voor ons om te beweren dat onze schat in de hemelen is!

Scherpe Ogen

 “De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen; Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!”

Door te zeggen dat “het oog het licht van het lichaam” is, geeft Jezus ons geen uitleg in biologie over de mens, maar leert Hij ons over de grote invloed die onze begeerten op ons leven hebben. Ons lichaam gaat in de richting waarop onze ogen gericht zijn en onze ogen zijn gericht op wat ons hart begeert. Als ons hart wereldse dingen begeert, dan zullen onze ogen ook op wereldse dingen gericht zijn en deze dingen najagen. Als ons hart echter werkelijk de dingen van God begeert, dan zullen onze ogen daarop blijvend gericht zijn en ze nastreven met een vurig verlangen. Het scherpe oog heeft een enkelvoudig zicht zonder vertroebeling of dubbelzien. A.T. Robertson schrijft: “Als onze ogen gezond zijn, zien we helder en met een scherpe blik, Als onze ogen ongezond (slecht, zondig) zijn, loens of scheel, dan zien we dubbel en ons zicht is verwarrend. We houden een oog op de vergaarde schatten van de wereld en rollen de andere trots op naar de hemel.” (Word Pictures).

Als discipelen van Jezus Christus worden we geroepen tot enkelvoudigheid van hart en doel. We zijn geroepen om eerst het Koninkrijk van God te zoeken en al onze aardse noden aan de Meester toe te vertrouwen. Hij weet wat we nodig hebben voordat we Hem vragen en is gewillig om goede dingen te doen voor Zijn kinderen.

Twee Heren

 “Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den ander verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.”

Jezus onderwees heel wat over geld. De reden is simpel -in deze gevallen wereld lijkt geld Gods grootste concurrent voor de harten van mensen. Als, door genade, een mens zich bevrijdt van de liefde voor en het najagen van rijkdom, dan stelt hij zich open tot de mogelijkheid van onverdeelde toewijding aan God.

De gevallen mens is slaaf van *iemand*. De vraag is niet of een mens slaaf is of niet, maar *wiens* slaaf hij is. Sommige mensen zijn slaaf van andere mensen, sommigen van zichzelf en anderen van dingen zoals geld, zekerheid en aanzien. Andere mensen geven zich over aan ijdele bezigheden, bedrieglijke lusten, of aan iets “onschuldigs” als een hobby. De lijst is bijna eindeloos, maar Christus roept ons op om ons af te keren van zulke slavernij en ons met ons gehele hart en zonder enige terughoudendheid toe te keren tot Hem.

Hoewel het bovengenoemde Schriftgedeelte ons leert dat het *onmogelijk* is om God *en* rijkdom te dienen, de toepassing is verrijkend. Er kunnen geen mededingers zijn in het hart van de gelovige. We moeten voortdurend ons leven overzien en zoeken naar concurrerende loyaliteiten. Als we die vinden, moeten we die zorgvuldig aan de kaak stellen. We moeten er niet de minste medelijden mee hebben. Als we ze aanhouden, zullen ze ons tot doornen in onze ogen en prikkels in onze zijden worden (Num. 33:55). We kunnen nooit waarachtig God dienen, terwijl we zulke dingen aan ons hart koesteren. Zelfs *die* dingen die ons het meest dierbaar zijn, moeten niet verontschuldigd worden in onze afkeuring. Jezus onderwees dat het beter is om onze rechter hand en rechter oog te verliezen dan dat ze een struikelblok worden voor de oproep tot waarachtig discipel zijn (Mat. 5:29-30). We moeten *alles* wegdoen dat ons weerhoudt van Hem en Zijn zaken. Ons leven en de eeuwigheid staan op het spel!

De “Expositor’s Bible Commentary” concludeert:

“Beide, God en geld zijn getekend, niet als werkgevers, maar als slaafeigenaars. Iemand kan mogelijk werken voor twee werkgevers, maar sinds ‘enkelvoudig eigendom en volletijdsdienst de essentie is van slavernij’ (Tasker), kan hij niet twee slaafeigenaren dienen. Of God wordt gediend met het oog enkel gericht op volledige toewijding of Hij wordt helemaal niet gediend. Pogingen tot verdeelde loyaliteit verraden niet gedeelde toewijding tot het discipel zijn, maar diepgewortelde afgoderij.”